

اثنا عشر رسالة

[124] قنازع أو مسألة اكر موى سر را نتراشند وبگذارند دراز شود آنمقدار كه از شحمه گوش بگذارد فرق أو مستحبست و فرق شعر بفتح فاء واسكان راء عبارتست از موى را دو شعبه كردن و هر شعبه را از ديكرى جدا ساختن رسول صلى الله عليه وآله وسلم فرموده من اتخذ فليحس ولايته أو ليحزه واز ابى عبد الله الصادق (ع) مرويست من اتخذ شعر اقليم يفرقه فرقه الله بمنشار من نار شعر سيد المرسلين عليه وآله الصلوة والتسليم بحدى نميرسد كه فرق بايد كرد چه هرگز آنمقدار نمى بود از شحمه اذن مباركش بگذرد صدوق رضوان الله تعالى عليه در فقيه گفته است و كان شعر رسول الله صلى الله عليه وآله عليه وآله وفرة لم يبلغ الفرق وفرة بفتح واو وسكون فا عبارتست از موى سر كه مجتمع باشد تا اذنين و از حد شحمه اذن نگذشته باشد و آنرا جمه نيز كويند بحيم مضومه وميم مشدده اساس مشهور ومرويست كه امهات سنن حنفيه كه كلمات را در آيه و إذا ابتلى ابرهيم ربه بكلمات آن تفسير کرده اند ده امر است پنج در سر مضمضه واستنشاق ومسواك وفرث شعر وقص شارب و پنج در بدن قص اظافر وحلق موى عانه وازاله شعر ابطين و ختان واستنجا
